

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Un cap de setmana ple de vida

FOTO: SHUTTERSTOCK

Aquest cap de setmana, Diumenge V de Quaresma, se'ns presenta intens, ple de vida. Dissabte coincideixen tres celebracions: la solemnitat de l'Anunciació del Senyor, la celebració de la Jornada per la Vida i l'ordenació de Mons. David Abadías Aurín, nou bisbe auxiliar de l'arxidiòcesi de Barcelona.

D'una banda, rememorem el «sí» de Maria a donar vida al fill de Déu, precisament en una jornada en què llancem un crit a la vida, davant de les recents lleis aprovades que hi atempten. Enguany, aquesta Jornada coincideix també amb l'aniversari de la publicació de la carta encíclica *Evangelium vitae* de sant Joan Pau II, sobre el valor i el caràcter inviolable de la vida humana, un document per reflexionar-hi.

D'altra banda, aquests dies vivim amb il·lusió l'ordenació episcopal de Mons. David Abadías i

la seva incorporació a la família episcopal de la nostra arxidiòcesi. És un regal que ha fet el Sant Pare a l'Església que pelegrina a Barcelona. Aquesta arribada coincideix també amb el desè aniversari del pontificat del papa Francesc. Aquests deu anys de pontificat del Papa estan marcats per la publicació de l'exhortació apostòlica *Evangelii gaudium*, un veritable «manifest programàtic», en què el bisbe de Roma ens insta a recuperar la missió pròpia i essencial de l'Església que és l'anunci joios de l'Evangelí. Una missió que correspon a tots els fidels, als laics, als ministres ordenats i als membres de la vida consagrada. Una conversió pastoral intensa que també s'ha d'estendre a les diverses institucions en les quals s'estructura el poble de Déu que és l'Església.

En aquest context vull recordar que l'episcopat és un servei, no un honor. Una missió que requereix vocació de servei i paciència. El bisbe és un successor dels apòstols com a testimonis primers i excepcionals de Jesucrist i del seu Evangelí. I la seva vida esdevé un «*amoris officium*» (ofici, treball d'amor). El bisbe està cridat a exercir la plenitud del sacerdoti, unit a Crist i als seus preveres.

Sovint m'agrada recordar algunes de les qualitats del sacerdot que trobem escrites en un manuscrit medieval trobat a Salzburg. El sacerdot ha de ser alhora molt gran i molt petit; d'esperit noble, però senzill; font inesgotable de santedat i un pecador que Déu ha perdonat; servidor dels dèbils; deixeble dòcil del seu mestre; una mà amorosa per al malalt; un ancià prudent, un nen que confia en els altres; aliè a l'enveja, transparent, sincer, amic de la pau, enemic de la peresa i segur de si mateix.

Benvolguts germans i germanes, donem la benvinguda al bisbe David i preguem pel papa Francesc. En la proximitat de la Jornada per la Vida, unim-nos en la pregària per i amb les persones que pateixen a causa de la guerra, la fam, la violència, l'avortament o l'eutanàsia. Preguem per tots aquells que cuiden els malalts fins al final de la vida, pels qui acompanyen les dones gestants que estan soles i en dificultats o per aquelles famílies que acullen els pobres i els migrants. Promovem, entre tots, la cultura de la vida.

* Aquesta celebració també es podrà seguir en directe des de casa a través de:

www.esglesia.barcelona/en-directe

ACTUALITAT

L'exposició «Joan Miró. Mística i avantguarda» arriba al Museu Diocesà de Barcelona i a la Catedral de Barcelona

El Museu Diocesà i la Catedral de Barcelona han inaugurat l'exposició «Joan Miró. Mística i avantguarda», una mostra que està conformada per 55 obres i un audiovisual, *Je rêve d'un grand atelier* (Somio amb un gran taller).

L'exposició ofereix una reflexió sobre la crucial importància de l'ascètica i la mística en el procés creatiu de Joan Miró a través d'un ric diàleg establert entre les obres de Joan Miró (olis, gouache, aquarel·les i litografies) i algunes obres romàn-

niques que formen part del fons del Museu Diocesà.

L'artista s'encamina cap a la transcendència a través de les seves lectures dels textos sagrats i les literatures ascètiques i místiques. Sumat a les seves lectures, Miró es va veure influenciat decisivament per la iconografia pròpia del romànic i gòtic de Catalunya. La mostra es troba en dos espais: el Museu Diocesà i la Catedral de Barcelona, i es podrà visitar fins al 18 de juny.

FOTO: ARQUEBISBAT DE BARCELONA

ENTREVISTA

Formar a través del testimoni

ANNA GRAU

El Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans (MCECC) de la Fundació Pere Tarrés va reunir una vuitantena de monitors, directors i representants dels diferents esplais a Montserrat, els dies 24 i 25 de febrer, per celebrar la 7a Nit dels Animadors i Animadores de la Fe. Aquesta trobada anual pretén donar recursos a centres i clubs en la seva tasca d'animació de la fe, generant espais de reflexió i treball compartit. Enguany, els temes centrals van ser el diàleg interreligiós, la natura i el silenci. L'Anna Grau és presidenta del MCECC.

Al MCECC, la formació dels monitors és clau...

La formació és necessària en qualsevol àmbit de la vida i, si volem donar la millor atenció i servei possible a infants, joves i famílies dels nostres esplais, cal un aprenentatge continuat. En aquest sentit, no hem de deixar de banda la formació en el treball interior, potser més reflexiu que d'altres. I això ens agrada fer-ho des de la vivència d'experiències.

I treballar la reflexió també?

Sens dubte! En aquest món de la immediatesa, que predomina en molts aspectes de la nostra vida, probablement una de les coses que menys fem és parar-nos a pensar i a reflexionar, que és necessari per actuar essent coherents i conseqüents. Per això, és important per a nosaltres generar aquests espais de vivència, reflexió i treball compartit, que ens ajuden a prendre consciència de quina societat volem i com hi arribem.

L'esplai no és catequesi, però és una bona via per a l'evangelització?

Exacte. La tasca dels esplais no és fer catequesi, però això no impedeix que des de les catequesis no es proposi utilitzar el format lúdic per a l'aprenentatge. I, és clar, l'esplai és una bona via per a una possible evangelització, però mai des de la imposició, sinó des de la llibertat i a través del testimoniatge i l'exemple a seguir.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Un sentiment difícil de transcriure

Dues nenes de sis i vuit anys van passar el cap de setmana amb els avis. Arribada l'hora d'anar a dormir, l'àvia està amb elles. Mentre es posen els pijames, les nenes li expliquen coses de l'escola, de les altres activitats en les quals participen, de la vida, dels amics i amigues...

Després d'una bona estona de conversa, l'àvia les convida a pregar. Comença un tipus de pregària que a les netes els hi agrada molt. Va fent les frases del diàleg amb el Senyor i les nenes les repeteixen amb respecte i naturalitat. Entre totes tres configuren un espai comunitari de pregària seriós i espontani, profund i gens encarcerat, joiós i esperançador.

Quan acaben la pregària la més petita li diu a l'àvia: «No fem la pregària més important?». L'àvia, intrigada i sorpresa, alhora, pregunta: «Quina és la pregària més important?». La neta, més sorpresa que l'àvia, li respon: «El Parenostre! No saps que és la pregària que Jesús va ensenyar als seus amics?». La neta gran, ajuntant les mans, comença a dir: «Parenostre que esteu en el cel...».

Els sentiments de l'àvia són difícils de transcriure, mentre ajunta la seva veu a la de les netes. Quantes vegades

no ha pregat per elles? Perquè coneguin Déu, perquè aprenguin a dir-li Pare, perquè Jesús sigui un company de camí estimat, perquè... No se'n pot estar de preguntar: «Com heu après aquesta pregària?». Amb total naturalitat la gran li respon: «A l'esplai. Quan anem d'excursió, sempre el resem al matí, després de llevar-nos i a la nit, abans d'anar a dormir. També a les colònies».

No s'ho esperava. Les convidà a senyar-se, els hi feu un petó i, mentre els hi arreglava la flassada i apagava la llum, interiorment, donava gràcies a Déu pels monitors de l'esplai que, des de la seva fe assumida i testimoniada o des de la seva fe feble i plena d'incerteses, havien ensenyat el Parenostre a les seves netes.

També somreia pensant en les vegades que se'ls havia mirat amb recel quedant-se només en l'aspecte físic desendregat, els cabells, la roba, el vocabulari... En demanà perdó a Déu Pare i continuà l'acció de gràcies. «Una vegada, Jesús pregava en un cert indret. Quan hagué acabat, un dels deixebles li digué: Senyor, ensenya'ns a pregar (...). Ell els digué: Quan pregueu, digueu: Pare, santifica el teu nom, vingui el teu Regne» (Lc 11,1-2).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Quitar la «Piedra»

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

El camino cuaresmal nos ayuda a quitar los obstáculos para llegar vigorosos a la Pascua. Si bien la ruta no se limita a estos cuarenta días, diríamos que son un ensayo del quehacer propio de nuestra vida. Si miramos más allá, vemos que el Señor conduce la historia de manera que se retiren los obstáculos que impiden la llegada de la verdadera vida.

Ayer celebrábamos la Anunciación, «inicio del misterio de la Encarnación». Según explicaba el Papa, cuando el Arcángel Gabriel visitó a María, al anunciarle que sería madre del Hijo de Dios, el Señor «ilumina y fortalece la fe de María, como lo hará luego también con su esposo José, para que Jesús pueda nacer en una familia humana». Con el sí de María y de José se quitaban los obstáculos para que

el Señor, autor de la Vida, entrara en nuestra historia. (Audiencia, 25.03.15).

A nosotros, como a la familia y a los amigos de Lázaro (Jn 11) se nos pide crear en Cristo y colaborar quitando la piedra. Él devolverá la vida que el enfermo había perdido. Así veremos la gloria de Dios.

Al dejarnos iluminar y fortalecer la fe, al responder a las propuestas que el Señor nos hace cada día, nos acercamos a la Pascua; Jesucristo, por su muerte y resurrección, nos da la salvación. Él mismo quitará la piedra en su Resurrección; veremos la plenitud de la Vida.

Que María nos dé su mano para quitar piedras, las nuestras y las de nuestros hermanos. Unidos, retiremos obstáculos, acojamos la gracia, vivamos como hijos de Dios.

Lectures de la missa diària i santoral

27. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Dn 13,1-9.15-17.19-30.33-62 (o bé: Dn 13,41c-62) / Sl 22 / Jn 8,1-11]. Sant Alexandre, soldat mr.; sant Rupert (s. VII-VIII), bisbe de Worms, patró de Baviera; santa Lídia, mare de família, mr.

28. ■ Dimarts [Nm 21,4-9 / Sl 101 / Jn 8,21-30]. Sant Guntram (Gontran), rei franc; sant Sixt III, papa (romà, 432-440); sant Doroteu, abat.

29. ■ Dimecres [Dn 3,14-20.91-92.95 / Sl: Dn 3 / Jn 8,31-42]. Sant Ciril, diaca i mr.; sant Eustaci, abat; santa Beatriu de Silva, vg., a Toledo.

30. ■ Dijous [Gn 17,3-9 / Sl 104 / Jn 8,51-59]. Sant Quirí, tribú romà mr., pare de Balbina; sant Règul, bisbe; sant Joan Clímac, abat.

31. ■ Divendres [Jr 20,10-13 / Sl 17 / Jn 10,31-42]. **Divendres de Dolors.** Sant Benjamí, diaca i mr. (424) a Pèrsia; sant Amós, profeta; santa Balbina, vg. romana i mr.; beat Amadeu (†1472), duc de Savoia.

1. ■ Dissabte [Ez 37,21-28 / Sl: Jr 31 / Jn 11,45-56]. Sant Venanci, bisbe i mr.; sant Hug, bisbe; santa Teodora, mr.; beat Nuño Álvares Pereira, rel. carmelità.

2. ■ † Diumenge de Rams (lit. hores: 2a setm.) [Is 50,4-7 / Sl 21 / Fl 2,6-11 / Mt 26,14-27,66 (o bé: Mt 27,11-54)]. **Diumenge de Rams.** Sant Francesc de Pàola (1416-1507), ermità, fund. Mínims (CR). Santa Maria Egipcíaca, penitent; sant Francesc Coll i Guitard.

Intencions del Sant Pare per al mes d'abril

Preguem per una major difusió d'una cultura de la no-violència, que passa per un ús cada vegada menor de les armes, ja sigui per part dels Estats com dels ciutadans.

DIUMENGE V DE QUARESMA

Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 37,12-14)

Això diu el Senyor Déu: «Mira, poble meu, jo obriré els vostres sepulcres, us en faré sortir i us faré entrar en el territori d'Israel. Llavors, poble meu, quan obriré els vostres sepulcres i us en faré sortir, sabreu que jo soc el Senyor. Us infondre el meu esperit i recobrareu la vida, i us deixaré en el vostre territori. Llavors sabreu que jo, el Senyor, ho he anunciat i ho he complert». Diu el Senyor Déu.

Salm responsorial (129)

R. *Són del Senyor l'amor fidel i la redempció generosa.*
Des de l'abisme us crido, Senyor. / Escolteu el meu clam. / Estigueu atent, escolteu / aquest clam que us suplica. R.
Si tinguéssiu en compte les culpes, / ¿qui es podria sostenir? / Però és molt vostre perdonar, / i això ens infon respecte. R.
Confio en la paraula del Senyor. / La meua ànima hi confia. / Espera el Senyor la meua ànima, / més que els sentinelles el matí. R.

Que esperin el matí els sentinelles! / Israel espera el Senyor, / perquè són del Senyor l'amor fidel / i la redempció generosa. / És ell qui redimeix Israel / de totes les seves culpes. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,8-11)

Germans, els qui viuen d'acord amb les mires naturals no poden agradar a Déu. Però vosaltres no viviu segons les mires naturals sinó segons les de l'esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingues l'Esperit de Crist, no seria de Crist. Però si Crist està en vosaltres, encara que el cos hagi de morir per culpa del pecat, com que sou justos, l'Esperit és la vostra vida. I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 11,1-45) (Versió abreujada)

En aquell temps, les dues germanes enviaren a dir a Jesús: «Senyor, aquell que estimeu està malalt». Jesús, en sentir això, digué: «Aquesta malaltia no és mortal; és per a donar glòria a Déu: el Fill de Déu en serà glorificat». Jesús estimava Marta i la seva germana i Llätzer. Després de rebre la notícia de la malaltia, es quedà encara dos dies al lloc on era. Després, passats aquests dies, digué als deixebles: «Tornem a Judea».

Quan Jesús arribà, ja feia quatre dies que Llätzer era al sepulcre. Marta, quan va saber que Jesús arribava, sortí a rebre'l. Maria es quedà a casa. Marta digué a Jesús: «Senyor, si haguéssiu estat aquí, el meu germà no s'hauria mort. Però fins i tot ara jo sé que Déu us concedirà tot el que li demaneu». Jesús li diu: «El teu germà ressuscitarà». Marta li respon: «Ja sé que ressuscitarà quan tothom ressusciti el darrer dia». Li diu Jesús: «Jo soc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran, i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai més. ¿Ho creus això?». Ella li diu: «Sí, Senyor. Jo crec que vós sou el Messies, el Fill de Déu que havia de venir al món».

Jesús es commogué profundament i es contorbà. Llavors preguntà: «¿On l'heu posat?» li diuen: «Veniu a veure-ho, Senyor». A Jesús se li negaren els ulls. Els jueus deien: «Mireu com l'estimava». Altres deien: «Aquest home que obrí els ulls al cec, ¿no hauria pogut fer que Llätzer no morís?».

Jesús, commogut altra vegada, arribà on era el sepulcre. Era una cova tancada amb una llosa. Jesús digué: «Traieu la llosa». Marta, la germana del difunt, diu a Jesús: «Senyor, ja es descompon; fa quatre dies que és mort». Li respon Jesús: «¿No t'he dit que si creus veuràs la glòria de Déu?». Llavors van treure la llosa. Després Jesús alçà els ulls al cel i digué: «Pare, us dono gràcies perquè m'heu escoltat. Ja sé que sempre m'escolteu, però dic això perquè ho sàpigam la gent que em rodeja i creguin que sou vós qui m'heu enviat». Havent dit això cridà fort: «Llätzer, vine a fora». I el mort sortí. Tenia els peus i les mans lligats amb les benes d'armortallar i la cara lligada amb un mocador. Jesús els diu: «Deslligueu-lo i deixeu-lo caminar».

Molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria i veieren el que va fer Jesús, cregueren en ell.

Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 37,12-14)

Así dice el Señor: «Yo mismo abriré vuestros sepulcros, y os haré salir de vuestros sepulcros, pueblo mío, y os traeré a la tierra de Israel. Y, cuando abra vuestros sepulcros y os saque de vuestros sepulcros, pueblo mío, sabréis que soy el Señor. Os infundiré mi espíritu, y viviréis; os colocaré en vuestra tierra y sabréis que yo, el Señor, lo digo y lo hago.» Oráculo del Señor.

Salm responsorial (129)

R. *Del Señor viene la misericordia, la redención copiosa.*
Desde lo hondo a ti grito, Señor; / Señor, escucha mi voz; / estén tus oídos atentos / a la voz de mi súplica. R.
Si llevas cuentas de los delitos, Señor, / ¿quién podrá resistir? / Pero de ti procede el perdón, / y así infundes respeto. R.

Mi alma espera en el Señor, / espera en su palabra; / mi alma aguarda al Señor, / más que el centinela la aurora. / Aguarde Israel al Señor, / como el centinela la aurora. R.
Porque del Señor viene la misericordia, / la redención copiosa; / y él redimirá a Israel / de todos sus delitos. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 8,8-11)

Hermanos:
Los que viven sujetos a la carne no pueden agradar a Dios. Pero vosotros no estáis sujetos a la carne, sino al espíritu, ya que el Espíritu de Dios habita en vosotros. El que no tiene el Espíritu de Cristo no es de Cristo. Pues bien, si Cristo está en vosotros, el cuerpo está muerto por el pecado, pero el espíritu vive por la justificación obtenida. Si el Espíritu del que resucitó a Jesús de entre los muertos habita en vosotros, el que resucitó de entre los muertos a Cristo Jesús vivificará también vuestros cuerpos mortales, por el mismo Espíritu que habita en vosotros.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 11,1-45) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, las hermanas mandaron recado a Jesús, diciendo: «Señor, tu amigo está enfermo.» Jesús, al oírlo, dijo: «Esta enfermedad no acabará en la muerte, sino que servirá para la gloria de Dios, para que el Hijo de Dios sea glorificado por ella.» Jesús amaba a Marta, a su hermana y a Lázaro. Cuando se enteró de que estaba enfermo, se quedó todavía dos días en donde estaba. Sólo entonces dice a sus discípulos: «Vamos otra vez a Judea.»

Cuando Jesús llegó, Lázaro llevaba ya cuatro días enterrado. Cuando Marta se enteró de que llegaba Jesús, salió a su encuentro, mientras María se quedaba en casa. Y dijo Marta a Jesús: «Señor, si hubieras estado aquí no habría muerto mi hermano. Pero aún ahora sé que todo lo que pidas a Dios, Dios te lo concederá.» Jesús le dijo: «Tu hermano resucitará.» Marta respondió: «Sé que resucitará en la resurrección el último día.» Jesús le dice: «Yo soy la resurrección y la vida: el que cree en mí, aunque haya muerto, vivirá; y el que está vivo y cree en mí, no morirá para siempre. ¿Crees esto?» Ella le contestó: «Sí, Señor: yo creo que tú eres el Mesías, el Hijo de Dios, el que tenía que venir al mundo.»

Jesús sollozó y, muy conmovido, preguntó: «¿Dónde lo habéis enterrado?» Le contestaron: «Señor, ven a verlo.» Jesús se echó a llorar. Los judíos comentaban: «¿Cómo lo quería!» Pero algunos dijeron: «Y uno que le ha abierto los ojos a un ciego, ¿no podía haber impedido que muriera este?» Jesús, sollozando de nuevo, llega al sepulcro. Era una cavidad cubierta con una losa. Dice Jesús: «Quitad la losa.» Marta, la hermana del muerto, le dice: «Señor, ya huele mal, porque lleva cuatro días.» Jesús le dice: «¿No te he dicho que si crees verás la gloria de Dios?» Entonces quitaron la losa. Jesús, levantando los ojos a lo alto, dijo: «Padre, te doy gracias porque me has escuchado; yo sé que tú me escuchas siempre; pero lo digo por la gente que me rodea, para que crean que tú me has enviado.» Y dicho esto, gritó con voz potente: «Lázaro, ven afuera.» El muerto salió, los pies y las manos atados con vendas, y la cara envuelta en un sudario. Jesús les dijo: «Desatadlo y dejadlo andar.»

Y muchos judíos que habían venido a casa de María, al ver lo que había hecho Jesús, creyeron en él.

COMENTARI

La resurrecció i la vida

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral

Això sí que desconcerta, que Jesús no vagi ràpidament a casa del seu amic Llätzer, que li diuen que està malalt. Hi arriba quan ja fa quatre dies que és difunt.

Què pretén Jesús amb aquesta actitud? Quin missatge vol donar?

Jesús plora la mort del seu amic, està commogut i entristit, com ho podríem estar cada un de nosaltres en una situació semblant. «Si haguéssiu estat aquí, el meu germà no s'hauria mort» li diuen Marta i Maria, les dues germanes de Llätzer. Amb aquestes paraules expressen que Jesús hauria pogut fer-hi alguna cosa, però ara s'ha acabat tota esperança.

Malgrat tot, Marta encara diu: «fins i tot ara jo sé que Déu us concedirà tot el que li demaneu». Les seves paraules estan obertes a la fe en el poder i divinitat del Senyor.

Per això Jesús li pot dir: «Jo soc la resurrecció i la vida. [...] ¿Ho creus això?». Ella li diu: «Sí, Senyor. Jo crec que vós sou el Messies».

La confiança en Jesús ajuda a Marta a créixer en la fe i a manifestar obertament que, a més a més de tenir-lo per un gran amic, és el Messies Salvador.

Cada un de nosaltres, podem trobar-nos en diferents situacions que ens interpel·len i ens ajuden a pensar: Qui és Jesús? Què ens diu? De què em servirà? Com m'hi puc acostar i seguir el seu missatge?

Cridats a la vida, cridats per Jesús a la vida més enllà de la mort. Cridats a viure sempre en el Goig i la Pau de Déu. Un missatge, una bona notícia, un Evangelí que cal seguir, ajudats per Jesús mateix.

Ens cal recordar les paraules que Jesús va dir al difunt: «Llätzer, vine a fora». I el mort sortí.

Ens cal sortir cap a fora i deixar les nostres dèries egocèntriques, egoistes i materialistes d'un món sovint corrupte, que cerca la immediatesa i es tanca a les realitats de l'Esperit.

Per seguir Jesús ens cal sortir del nostre món tancat, un món ple de mort i de misèries que esclavitzen i, amb la força de la gràcia, començar a viure una vida nova, tot i que les realitats físiques, materials i ambientals siguin les que tenim i experimentem, moltes vegades, com a poc favorables.

Amb Jesús serem deixebles d'aquell que dona vida més enllà de la mort i ens ben disposa per viure per sempre.

ACTIVITATS DEL SR. CARDENAL

Comissió Permanent de la CEE. Els propers dimarts i dimecres, 28 i 29 de març, el cardenal Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona, presidirà les reunions de la Comissió Permanent de la Conferència Episcopal Espanyola que se celebraran a Madrid.

AGENDA

Concert a l'església de Sant Gaietà a favor de la «Fundación Manos Providentes». El proper dilluns, 27 de març, a les 18.30 h, Highland Park HS Wind Symphony interpretaran obres de Edwin E. Bagley, P. Marquina i Katahji Copley, entre d'altres. Es tracta d'un concert solidari amb aportació voluntària (c/ Consell de Cent, 293).

Dansa contemplativa. El proper dimarts, 28 de març, de 19 a 20.30 h, la comunitat cristiana del Centre Passatge es trobarà per fer una meditació en moviment, a través d'unes danses senzilles, que ajudaran a connectar amb el propi interior i expressar l'experiència espiritual que portem dins. Tothom hi estarà convidat. Aportació: taquilla inversa (c/ València 244, 4t).

Xerrades a Sant Gaietà. El proper dimarts, 28 de març, a les 19 h, l'església de Sant Gaietà organitzarà la xerra-

da «La reconciliació necessària i de vèncer les pors a l'altre» per Maria Rosa Ocaña (c/ Enric Granados, 6).

Homenatge al Rvd. P. Dr. Eusebi Colomer. El proper dimecres, 29 de març, a les 12 h, Mons. Sergi Gordo, bisbe auxiliar de Barcelona, presidirà la quarta hora dels dimecres: Homenatge al Rvd. P. Dr. Eusebi Colomer. Al Seminari Conciliar de Barcelona (c/ Diputació, 231).

Presentació del llibre Passió per la Setmana Santa. Festes i tradicions. El proper dimecres, 29 de març, a les 19 h, al santuari de l'Ajuda es presentarà el llibre *Passió per la Setmana Santa. Festes i tradicions* de fra Valentí Serra. Anirà a càrrec de Maria-Àngels Pérez-Samper, catedràtica d'història moderna, del folklorista Amadeu Carbó i de l'editor Norbert Tomàs (c/ St. Pere Més Baix, 18).

Reunió d'arxiprestos de la Zona Pastoral 1. El proper dijous, 30 de març, a les 12 h, Mons. Sergi Gordo presidirà la reunió d'arxiprestos de la Zona Pastoral 1 de l'arxidiòcesi de Barcelona. Al Palau Episcopal (c/ Bisbe, 5).

Presentació de llibre Charles Péguy un místic socialista? El proper dijous, 30 de març, a les 19 h, Albert Llorca presentarà el seu llibre *Charles Péguy un místic socialista?*, juntament amb el Dr. Joan Pubill, historiador. A la Sala Sant Jordi del Seminari Conciliar (c/ Diputació, 231).

Missa a la residència Llars d'Amistat Cheshire. El proper divendres, 31 de març, a les 17 h, Mons. Javier Vilanova, bisbe auxiliar de Barcelona, presidirà la Missa a la residència Llars d'Amistat Cheshire, de Barcelona (Via Augusta, 269).

Via Crucis. El proper divendres, 31 de març, a les 19.45 h, Via Crucis de Quarresma amb l'ajut dels portants de l'Arxiconfraria de la Sang de la parròquia de Santa Maria del Pi i Sant Jaume (Pl. del Pi, 7).

Benedicció de Rams. El proper diumenge, 2 d'abril, Mons. Sergi Gordo presidirà la benedicció dels rams i la missa a l'agrupació parroquial de Sant Eugeni i Papa i Mare de Déu del Pilar, de Barcelona (c/ Comte Borrell, 307).

Diumenge de Rams a la Comunitat Pastoral de Marina de Montjuïc. El proper diumenge, 2 d'abril, la parròquia de Sant Cristòfol celebrarà Missa de Rams a les 10 i a les 12 h (Pl. de Sant Cristòfol, 7); la parròquia de Sant Bartomeu a les 11 i a les 13 h (Pl. de les Matemàtiques, 35) i la parròquia de la Mare de Déu de Port a les 12 h (c/ de Sant Eloi, 7).

Concert a l'església de Sant Gaietà a favor de la «Fundación Manos Providentes». El proper diumenge, 2 d'abril, a les 17.30 h, concert de música antiga pel Duet Figueras - Garcia, on interpretaran música de l'Edat Mitjana, del Renaixement i del Barroc. Es tracta d'un concert solidari amb aportació voluntària (c/ Consell de Cent, 293).

Exposició Llavors. Fins al proper 21 de maig us convidem a participar d'un projecte que uneix art, pensament i espiritualitat. Un circuit expositiu que porta l'art i la paraula més enllà del museu, generant un recorregut que connecta tres llocs significatius de la ciutat: el Museu Diocesà, la seu de Càritas de Plaça Nova i la Facultat de Comunicació Blanquerna. Una exposició de set obres de l'artista Vicente Molina, acompanyades d'un codi QR per accedir al catàleg, l'audioguia, un breu poema i un text meditatiu (Pla de la Seu, s/n).

Dol, de Vicente Molina

Pelegrinatge a Lourdes. Del 26 al 29 de maig, la parròquia de Santa Inés organitza un pelegrinatge a Lourdes-Castell de Javier. S'ha de reservar abans del 30 d'abril i el preu total és de 350 €. Per a més informació enviar un correu a: yeyes0506@gmail.com o trucar al tel. 629 972 189 (Mercedes Fernández).

Terra Santa - Pelegrinatges 2023. Amb la Comissaria de Terra Santa de Barcelona, enguany s'organitzaran tres viatges de pelegrinatge a Terra Santa. Del 22 al 29 de juny; del 8 al 15 de setembre i del 19 al 26 d'octubre. Per a més informació trucar a: tels. 932 092 388 o 686 592 905 (c/ Santaló, 80).

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Un fin de semana lleno de vida

Este fin de semana, V Domingo de Cuaresma, se nos presenta intenso, lleno de vida. El sábado coinciden tres celebraciones: la solemnidad de la Anunciación del Señor, la celebración de la Jornada por la Vida y la ordenación de Mons. David Abadías Aurín, nuevo obispo auxiliar de la archidiócesis de Barcelona.

Por un lado, recordamos el «sí» de María a dar vida al hijo de Dios, precisamente en una jornada en la que lanzamos un grito a la vida, ante las recientes leyes aprobadas que atentan contra ella. Este año, esta Jornada coincide también con el aniversario de la publicación de la carta encíclica *Evangelium vitae* de san Juan Pablo II, sobre el valor y el carácter inviolable de la vida humana, un documento para reflexionar sobre ello.

Por otra parte, estos días vivimos con ilusión la ordenación episcopal de Mons. David Abadías y su incorporación a la familia episcopal de nuestra archidiócesis. Es un regalo que ha hecho el Papa a la Iglesia que peregrina en Barcelona. Esta

llegada coincide también con el décimo aniversario del pontificado del papa Francisco. Estos diez años de pontificado del Papa están marcados por la publicación de la exhortación apostólica *Evangelii gaudium*, un verdadero «manifiesto programático», en el que el obispo de Roma nos insta a recuperar la misión propia y esencial de la Iglesia que es el anuncio gozoso del Evangelio. Una misión que corresponde a todos los fieles, a los laicos, a los ministros ordenados y a los miembros de la vida consagrada. Una conversión pastoral intensa que también debe extenderse a las diversas instituciones en las que se estructura el pueblo de Dios que es la Iglesia.

En ese contexto quiero recordar que el episcopado es un servicio, no un honor. Una misión que requiere vocación de servicio y paciencia. El obispo es un sucesor de los apóstoles como testigos primeros y excepcionales de Jesucristo y de su Evangelio. Y su vida se convierte en un «*amoris officium*» (oficio, trabajo de amor). El obispo está llamado a ejercer la plenitud del sacerdocio,

unido a Cristo y a sus presbíteros. A menudo me gusta recordar algunas de las cualidades del sacerdote que encontramos escritas en un manuscrito medieval encontrado en Salzburgo. El sacerdote debe ser muy grande y muy pequeño; de espíritu noble, pero sencillo: fuente inagotable de santidad y un pecador que Dios ha perdonado; servidor de los débiles, discípulo dócil de su maestro; una mano amorosa para el enfermo; un anciano prudente, un niño que confía en los demás; ajeno a la envidia, transparente, sincero, amigo de la paz, enemigo de la pereza y seguro de sí mismo.

Queridos hermanos y hermanas, demos la bienvenida al obispo David y oremos por el papa Francisco. En la proximidad de la Jornada por la Vida, unámonos en la oración por y con las personas que sufren a causa de la guerra, el hambre, la violencia, el aborto o la eutanasia. Recemos por todos aquellos que cuidan a los enfermos hasta el final de la vida, por quienes acompañan a las mujeres gestantes que están solas y en dificultades o por aquellas familias que acogen a los pobres y a los migrantes. Promovamos entre todos la cultura de la vida.

* Esta celebración también se podrá seguir en directo desde casa a través de:
www.esglesia.barcelona/en-directe